

ÜLESTÕUSMISAJA V PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap14 ,21-27)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Kui Paulus ja Barnabas olid Derbes evangeeliumi kuulutanud ja paljusid jüngriteks teinud, läksid nad tagasi Lüstrasse, Ikoonioni ja Antiookiasse. Seal kinnitasid nad jüngrite hingi, manitsesid neid usus kindlaks jääma ja ütlesid: "Teel jumalariiki ootab meid palju katsumusi". Ja kui nad olid igale kogudusele käte pealepanemise läbi vanemad seadnud, siis nad palvetasid ja paastusid ühes nendega ja jätsid nad Issanda hooleks, kellesse need olid uskuma jäänud.

Pärast läksid nad läbi Pisiidia ja jõudsid Pamfüüliasse. Aga kui nad Perges olid kuulutanud Jumala Sõna, läksid nad Ataaliasse ning purjetasid sealt Antiookiasse, kust Jumala arm nad läkitas sellele tööle, mille nad nüüd olid lõpetanud. Kohale jõudnud, kutsusid nad koguduse kokku ja kõnelesid sellest, kui palju oli Jumal nende läbi sündida lasknud ja kui paljudele paganatele avanud usuvärava. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps145 , 8-9. 10-11. 12-13ab R:1)

R: Ma ülistan Sind, mu Jumal ja mu Kuningas.

Issand on armuline ja halastaja,
kannatlik ja suur oma helduse poolest.
Issand on hea kõigile
ja tema halastus on üle kõigi ta tegude.

R:

Issand, sind ülistavad kõik su teod
ja kiidavad kõik sinu pühad.
Nad räägivad su riigi ülevusest
ja kuulutavad sinu vägevusest.

R:

Et kõik inimlapsed teaksid sinu vägevust
ja sinu kuningriigi auhiilgust.
Sinu riik on kõigi ajastute kuningriik
ja sinu valitsemine kestab põlvest põlve.

R:

(Teine lugemine Ap21 ,1-5a)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Mina, Johannes, nägin uut taevast ja uut maad, sest esimene taevas ja esimene maa olid kadunud ning merd ei olnud enam. Ja ma nägin püha linna Jeruusalemma taevast, Jumala juurest, alla tulevat; ta oli ehitatud nii, nagu ehitakse pruuti ta peigmehele. Ja ma kuulsin valju häält aujärjelt ütlevat: "Vaata, Jumala telk on inimeste juures, ja ta asub nende juurde elama ning nemad on tema rahvas ja Jumal ise on nendega." Tema pühib ära kõik pisarad nende silmist ning surma ei ole enam. Ei ole leinamist ega kaebeid, ja vaeva ei ole enam, sest endised ajad on möödunud. Aga see, kes istus aujärjel, ütles: "Vaata, ma loon kõik uueks."

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 13,34)

Halleluuja. Ma annan teile uue käsu:

armastage üksteist nii, nagu mina teid olen armastanud.
Halleluuja.

(Evangeelium Jh13 ,31-33a. 34-35)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal, kui Juudas oli ära läinud, ütles Jeesus: "Nüüd on Inimese Poeg kirkastatud ja Jumal on temas kirkastatud. Ja kui Jumal on Temas kirkastatud, siis kirkastab Jumal temas ka iseend ja teeb seda viibimata. Lapsed, veel väheke aega olen ma teie juures. Te hakkate mind otsima, aga - nagu ma juutidele ütlesin, nõnda ütlen praegu ka teile - kuhu mina lähen, sinna teie ei saa tulla. Aga mina annan teile uue käsu: armastage üksteist! Nõnda nagu mina olen teid armastanud, nii armastage teiegi üksteist. Ja sellest, kui te üksteist armastate, mõistavad kõik, et teie olete minu jüngrid."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kus me olime enne sündi? Meie lihased vanemad ei oska sellele küsimusele kahjuks vastata. Kuhu me läheme pärast surma? Ka see küsimus jääb siin maailmas vastuseta. Kuid meie olemus nõuab, et kusagil peab olema keegi, kes teab, miks me oleme just siin ja just praegu.

Sellepärast me usumegi, et oleme Jumala lapsed, kelle tema on saatnud siia maailma, et meid kasvatada selle tõe ja teadmise jaoks, et kus me siis olime enne sündi ja mis ootab meid pärast surma.

Me palvetame Kyrie

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kord rääkis mulle üks preestrist sõber oma iseäralikust harrastusest. Nimelt on ta pärit juveliiride perekonnast, lausa suguvõsast, ja sellepärast meeldib talle siia maani külastada aegajalt kõrgklassi juveliiripoode ning vaadata väärismetallist ehteid ja ülikalleid kalliskive, mille hinna peamiseks põhjenduseks on nende haruldus, töötamise keerukus või ka kunstniku idee, kuidas luua ilu ja pakkuda inimestele silmarõõmu. Nagu see sõber ütles, saab aga tema hing üksnes pelgast ehte vaatlemisest esteetilise elamuse kätte. Isegi kui tal oleks raha neid osta, siis jääksid need varsti lihtsalt kuhugi sahtli- või seifipõhja vedelema - juveliiriäridesse tuleksid aga järjest uued ja huvitavad esemed. Nagu see sõber ütles: selleks, et neid miniatuurseid kunstiteoseid vääriliselt hinnata, ei pea ma neid omama - sel hetkel kui ma neid vaatan, ongi nad minu omad, ja seejärel võin ma poest lahkuda kerge südamega. Pole oluline, kellele nad kuuluvad - surres tuleb nad kõik niikuinii maha jätta...

Kuhu mina lähen, sinna teie ei saa tulla, ütleb Jeesus. On päris huvitav ette kujutada, kuidas võiks paista meie minevik teispoolsusest. Kuidas vaataksime meie ise oma maise omanduse peale siis, kui ilmaelu on jäänud seljataha; kuidas tunduksid tagantjärele meie usk ja veendumused - kõik see, mida oleme pidanud väärtuslikuks või lihtsalt kallihinnaliseks, arvanud voorusteks või puudusteks; kuidas hindaksime kiindumust oma kodupaika, armastust, millega oleme siin maailmas armastanud nii iseennast, oma ligimest kui Jumalat.

Inimese armastus algab ju maistest asjadest. See on tema vastus headusele, mis temale osaks saab: kõigepealt muidugi inimeste poolt, kuid sageli ka armsate loomade ja saatuse helgete momentide läbi. Alles täiskasvanuna hakkab inimene mõistma, et armastus ei tähenda ainult andmist ja lubamist, vaid ka nõudmist, keelamist ja karistamist - kõike, mis valmistab teda ette iseseisvaks eluks. Kunagi peab ju igapäheast saama nii andja ja lubaja kui ka keelaja ja kasvataja, kes soovib siis juba oma hoolealustele head, selle kõige kaugemas ja viljakamas perspektiivis.

Nii õpime tundma ka Jumala armastust, mis ei seisne ainult selles,

et ta täidab palveid ja hoiab meid õnnetuste eest, vaid ka selles,
et ta kasvatab meid, seab meie teele katsumusi, teeb meid oma Poja
sarnaseks, kelle armastus viis ristile ja risti kaudu igavesse
ellu. Aamen.